

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Seder Rav 'Amram Ga'on z.l.

**Amram ben Sheshna
<לאג> איש במרמע**

Warszawa, 625 = 1865

רשע השלש ליל (דמעם) וקיית

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9764

חhana מוס דוד בר אלעוז
ה' דאבא רוחי . ותם לרייך חי . כי שאפני אנויש כל היום : יומשנאי
נשאו ראש . וצרי על גבי וחרוש . ואחי נגוע כל היום : יופעתו חוללה .
ונחלתו אבלה . שאנו צורתי כל היום : ידבקה לעפר נפשי .
ולא אשא ראש . נועית שחוותי כל היום : בהמשך ימי . כלו עינוי .
ובלו עצמי . בשאנתי כל היום : רחום רפואי יגוני . ה' חנני . כי אליך
אקרא כל היום : אויבים הלמוני . אכלוני המטמוני . סבוני כמים כל
היום : לענו בי צורי . בחרפה הכו לחי . באמרם אליו כל היום :
עד אין תקוה פדיום . אל נורא ואוים . כי עליך הורגנו כל היום :
זעטך נשאתי . ובכל זאת יחלתי . חסדר אל כל כל היום : ראה בשתי
וכלמתי . וריבבה ריב הרפתה . מנני נבל כל היום : (היהתי שחוק לכל
עמי . נגונתם כל היום) . שוב :

מושב מוס משה הק'

מבויות מלוני . קמתי נחקי . ולבויות אドוני . באתי בצווי . ואלי עינוי .
תלויה בזעקי . בקראי ענני . אלהי צדק : ישרירות יצרי .
ישפילני . וחלכו בקרוי . יבחלני . וחטאתי מרוי . ינחלני . ולא ירפנני .
עד בלע רקי . בקראי : הבאיש רוחי . כי כי רדה . המכ רוחי . ועלוי
עדה . הכספי חי . ואותי צדה . שם לחודה . את נשף חזקי .
בקראי : הקץ משנת . יגוני הווה . והקריבה שנתה . פדרון לעם זה .
ורצח רננת . כאב ונבזה . כי אתה מנת . כסוי וחלקי . בקראי :
אם עונינו וגוי :

תיקון (מעמד) ליל שלשה עשר

(גט) מוס שטואל
חולבי דרך לא טוב . שבו נא והשיבו . מעל כל פשעיםם . יטעלכם
הטיבו . אשר משחית הצבתם . ריבו . ביצרכם ריבו . רגנו
ואל תחתאו . למצוות הקשיבו . תמיד ואלי שבו . בניים שובבים .
פוטן ל"ג מוס יוסף ונחכ' פפ' : כי ימיך :

ישורון קם בעוד לילו . לבית אל שמחת גילו . וכל גוי בשוב לאל
מחוללו . הלא יכפר בעוד מעלו . ואף כי נחלת חבלו .
בהתיבו מעליו . כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרוביים אליו .
כח' אלהינו בכל קראנו אליו : יאמנם לאדם תשובה . רפואה אל
חלי חטא . בעובו דרך משובה . ושובו בכל לב לבוראו . אבל יצרו
ברוב איבחה . כמו נחש משיאו . עדי ישכח ביום טובה . יום בו מות יניאו
יום שמחה ערבה . וירא טלאך ה' אליו . כי : ישים לבבי צור . וחומרה
צור . ישע אמתך . ואל עיר מבוצר . חכמה החזק מלחמתך . ומסככות
רחך

סדר סליחות

רחק למטה התמות بلا עתק. ויציר הרע אשר בערמה יסיתך ויפתר.
בועלם הבל לא תאהה ולא תשמע אליו. כי מי:

טשחאניב חוס אמי טשה קטן
זבור עדתך קנית קדם: אָנָא זכורה חסדייך. ושה נס לקבץ ידידייך.
ושובבם למען כבודך. מעוננה אלהי קדם. וכור: גְּדוּמִיתִי בְּאוֹרֶךָ
שני מוקשי. מדוי דבריך בשחתות הר קדשי. זבור תוכור
ותשוח עלי נפשי. כי אזכורה מקדם. וכור: יְשַׁעַר זֶה כָּמָה הַחֲלָתִי.
כלו עיני מיחל ועל כן זהרתי. ואומר בחשביו ירחי שוא הנחלתי.
מי יתנני כירחי קדם. וכור: מְעוֹנָה מְרוֹב הַלְיוֹ וְמוֹכָה. נד לנודל
שבררו ויבכה. ואם אף צרי למכאובי יחהה. לרוכב בשמי שמי
קדם. וכור: שם מבטחו באאות ובמופתים. הנם כתובים על ספר
הישר וחרותים. וצופה יום עמדך על הר הזיותם. אשר על פני
ירושלים מקדם. וכור: הָעָדָה יוֹכֵר לְנוֹשָׁה הַדּוֹהָה. לתח לו אחריות ותקוה.
כאשר הגיד מראשית זהה. מגיד מראשית אחריות מקדם. וכור:
קדוש קרא בשם חסדים גמלנו. ופעלך בקרוב שנים לכלנו. אלהים
באזינו שמענו. אבותינו ספרו לנו. פועל פעלת בימיים בימי קדם.
וכור: טוֹבָךְ גָּלָה לְעֵם נְדָהָם. ודרך עוד טיעקב כוכב נגham. תחן אמת
לייעקב חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. וכור:
נאכת הנאנקים הקשيبة. והחיש פדותם והקריבה. השיבנו ה' אליך
ונשובה. חדש ימינו בקדם. וכור: סליחה. יעבור. רחמנא.

תחנה חוס אמי לוי אמן
ה' ארכו שני. ונפלו פני. ולפנֵי מעני. הלכתיא שחוח: גְּנָמִים כְּドָנָגָג
לבבי. כי קמו צרים סבבי. שדרו אהלי. ובווזו חילוי. ווישטחו
ליהם שטוח: יירד לעפר כבודי. ונשפך לארץ כבדי. ושבנה דומה.
כרחן נאלמה. וככבש יובל לטבוח: לְשָׁאָל מְתָה נְגָעָנוּ. ולדריך בכל
יום יגענו. ומרוב תלאה. עדתך נלהה. ולא מצאה הדינה מנוח:
וימכובד זדונים. גמרו ופסו אמוניים. וחלב סחרחר. כי הקץ אחר.
ומבחור הצאן לקוח: ייחד מצאן תעינו. ורוח קדים רעינו. ומשובה
שובבנו. ותשובה עובנו. ואל אלהינו כי הרבה לסלוח: אמן לבבם.
בחוווני כתכם. לרב ריבם. ולהלוך פרדים. ולקראו לשביםם. דרור
ולאסורים פכח קוח. שוב:

טושב חוס טשה קטן
מרעד פני צרו שחר. ומשפוך שיחה לא אחר. למנצח בשיר
נבחר. על אילת השחר: גְּשָׁרָה וְיִלְדוֹת הַלְּפֹו. וכוכבי
זקונים נשקפו. ונחמתי כי החלפו. מחלפותי כצמר צחר. למנצח:
הסכלתי עשה ימי נפשי. והרעותי אך לנפשי. ומיום נלכדי במוקשי.
שחוותי ולבי סחרחר. למנצח: קצץ ארך והסבר. קוצר. אבל עף
בלוי. גְּשָׁרָה וְיִלְדוֹת הַלְּפֹו. גְּשָׁרָה וְיִלְדוֹת הַלְּפֹו. גְּשָׁרָה וְיִלְדוֹת הַלְּפֹו.

סדר סליחות

יח

בלי אבר. כי בא החלום ללא שבר. ודבר אשר אין לו שחר. לנצח: טיפות דמי יגרו. על אש עצמות יחרו. ויצוורי לא נכרו. ועורי מעלי שחר. לנצח: נא אם הרב הסכלתי. והיום סליחה שאלתה. או אם לדבר הואלתי. בעיני אדוני אל יחר. לנצח: השיבנו יה ונשובה. וציון ברצונך הiotיבה. שטעה שלחה הקשיבה. ה' ועשה ואל תאחר. לנצח: גנו:

תיקון (מעמד) ליל ארבעה עשר

גמר מהוס בחי הקטן

לך ה'צדקה: בוחן לבות יצורים. חוקר מצפוניהם ולו נגלו סתרים. יערב נגדר שיח עם עירכי טוב אטרים. יצא מבית הדרים. ורשות בית האסורים. קצה נפשו בגלות לחם צר ומי מרים. טהור שוב ושובבה אל ציון מרים. נא חון ורע קhalbתך לך זועקים מצרים. ובשער נא כי בספר חיים הנם כתובים. כי ימink: פוטון לד חווים שם טוב

שופן בחיק תרדמות. עורה פכח עינים. ופרע דרכי אדמות. ואשר נתיב שמים. הרחק מן הבהמות. לרווכב רבותים. מעט שננות מעט תנומות. מעט חבק ידים: מתי תcin צדה. ותקח בידך מchia. לדרכ העתידה. בארץ ערבה וציה. בה צפנון יד הדה. להכות איש בצדיה. אווי נמס לבב אנוש נרפא כל ידים. מעט: טרם ימי הרעה. התיצב והacen לך. וטרם רוח סועה. העט במשור רגלה. עוזב נא דברי תועה. וזכור אלה פועלך. נוטע אונים ויוצר העינים. מעט: והוא גוזר והוא מקיים. והוא אומר והוא עושה. הכל החל ופסים. והכל בלבד נושא. וכבודו המאים. הכל מלא למחסה. בכוחו יסיד ארץ וגס נתה שמים. מעט: כי ה' חטאתי. ולא נכוון עשיתי. בהרבותך טובתי. חטאתי עויתי. أنا סלח אשטעתי. יען בר חסתי. וראה כי כנהל עני יורדה מים. מעט:

פומון לה' כי' לאחמי מהוי כט'

שובה שובב מושבך. והשפילה עני גבהתך. פן תdag ותנהם באחריתך. ואלה הם עחות תשובהך. יום אחד לפני מיתתך: מה זה תנסחא ומה תהנבר. הלא בואר צפה בלכתך קבר. ואח לא יפדה איש ולא כל חבר. באלה הדברים תמיד תדבר. וכתבתם על מזוזות ביתך. יום: ובראותך כוכבים כי רמו. ושמיים כאهل הוקמו. איך מחשבות לבך فهو נמו. מהyi יתעוררו כי נרדמו. מותי תקיעת משנתק. יום: במא תרצה. כי ענית. ובמא תתכסה. וחטא כסית מה